

ЗАДУМА стварыць музей айчыннай вылічальнай тэхнікі ў настаўніка інфарматыкі гімназіі №1 райцэнтра В. С. Саўчыка з'явілася даўно. Нядаўна яна ажыццявілася, і традыцыйная ружовая стужка на вачах педагогаў і запрошаных гасцей была ўрачыста перарэзана дырэктарам установы В. П. Клімовічам і вядучым спецыялістам аддзела адукацыі С. М. Кундра.

— Збіраць экспанаты пачалі з 2004 года, — расказвае Вячаслаў Станіслававіч. — Людзі перадавалі нам вылічальную тэхніку, якую хацелі выкінуць на прычынах зношанасці і няспраўнасці. Частку атрымалі са школ раёна.

Цяпер у экспазіцыі музея налічваецца 155 экспанатаў. Ці бачылі вы, напрыклад, калі-небудзь комплексы вучэбнай вылічальнай тэхнікі 70-80-х гадоў, якія па сваіх габарытах, не кажучы пра іх магчымасці альбо аб'ёмы памяці, вельмі адрозніваюцца ад сучасных? Ёсць у музеі і іншыя носьбіты інфармацыі, пачынаючы з перфакарт савецкіх часоў і заканчваючы навейшымі флэшнакапляльнікамі, калькулятарамі рознай мадыфікацыі, камп'ютэрамі і многім іншым, на што карысна паглядзець.

Дарэчы, музей стваралі на ўласныя сродкі. З густам аформлення стэнды і многае іншае, што ў ім ёсць — заслуга педагогаў.

Таццяна НЕСЦЯРЭНКА.

На здымку: В. С. Саўчык (у цэнтры) падчас дэманстрацыі музейных экспанатаў.

Фота аўтара.